

вана бѣлъ съ златни цвѣтя, а на срѣща му виси полилей съ двадесетъ и четири горящи свѣщи, надъ които е распрострѣна въ видъ на слънцебранъ, мрѣжа отъ разноцвѣтни хрустали; на масата отъ червено дърво, покрита съ плоча отъ зеленикавъ мермеръ, сж положени два, въ видъ на башни, часовника съ музика, лежатъ албуми съ портрети и разни дреболийки една отъ друга по-хубави. Въ два позлатени мангала свѣти огънь, надъ прозорцитѣ висятъ алени копринени пердета на златни врѣви, а вратитѣ сж закрити съ занавѣси, сжщо алени и съ златенъ шевъ.

Въ жгѣла на мендерлика, по-турски сѣди мютесарифъ-паша, въ самурияна шуба отъ свѣтлозелена копринена материя, и пуши тююнъ изъ дългъ отъ ясинъ чубукъ съ желтъ кехлибаръ, напѣстренъ съ алмазени колелца.

Срѣщу него сѣдеше жена му — ханжмката, облѣчена съ европейски дрѣхы и съ европейски скарпинки, а рѣдомъ съ нея сѣдеше възрастната дъщеря на ватерло-скийтъ полковникъ. Нейний вратъ бѣше тѣй укжтанъ, щото тя приличаше на нѣкое куче съ шайникъ. Тя така се бѣше пристиснала. щото очитѣ ѝ бѣхъ се възлѣщели и палѣли съ кръвъ. Корсета ѝ бѣше твърдъ като кирасата на адский ватерло-ский кирасиръ. Рѣдомъ до нея сѣдеше Еленка. Тя се любуваше на чудесното накичване стаята и не знаеше какъ да сѣди на мекиитъ червентъ мендерликъ прѣдъ такава важна ханжма и таквъ могъщественъ паша. Смуцението удвои нейната красота. Тя приличаше на дѣвойката на Греза, която отишла на първото любовно свиждане, безъ да знае защо отива. Тя не разбираше какво се прави съ нея.

Халайкитѣ (неволицитѣ) и одалискитѣ, облѣчени въ турски дрѣхы, съ широки шалвари и минтани обшити съ злато, и съ ржченици шити съ злато, въ желти чехлички, подаваха на срѣбърни таблички конфекти и поднасяха кафе на срѣбърни филигранови зарфове.

Еленка не знае какъ да се държи. Тя се повдига отъ мендерлика прѣдъ угощающитѣ я Туркини: вмѣсто да гужда конфектитѣ въ устата си, тя ги пуща на килима, излѣ кафето, и нейната непохватностъ извиква на